

[Bindslev.]

satte Tanke om direkte Lyttervalg ikke bliver gennemført, vil jeg bede den højtærede Minister for offentlige Arbejder om at besvare følgende Forespørgsel: Føres der nogen Kontrol fra Ministeriets Side med de Organisationer, der faar Lejlighed til at deltage i Udpegningen af Lytterrepræsentanter til Radioraadet, i Henseende til, om de Medlemmer, der skulde danne Begrundelsen for, at de udpegede disse Repræsentanter, virkelig er licensbetalende Medlemmer?

Det ærede Medlem Hr. Bomholt beklagede sig over den Maade, hvorpaa jeg havde sagt Ordet „Fange“. Jeg er mig ikke bevidst at have brugt dette Ord i nogen anden end den almindelige Betydning, hvori ogsaa den paagældende selv har brugt det, idet han kaldte sit Foredrag „En Fanges Dag paa Vridsløse“. I anden og mere udpræget Betydning har jeg ikke anvendt denne Betegnelse.

Naar det ærede Medlem tog Anledning til at nævne en Række af Socialdemokratiets politiske Koryfæer, der havde været underkastet Fængselsstraf, og som nu er Genstand for særlig Forherligelse indenfor det socialdemokratiske Parti, skal jeg sige, at jeg har saamænd ikke noget imod, at man dyrker sine afdøde Førere — jeg finder det ganske rimeligt —, selv om de har været underkastet Fængselsstraf. Men det ærede Medlem glemte blot en enkelt Ting: at lige meget, hvilket af disse Navne der kunde nævnes — og Listen kunde jo suppleres med adskillige Navne paa Mænd, ogsaa af andre Partier, der har været underkastet Fængselsstraf —, gælder det om dem alle, at hvad enten de tilhører det ene eller det andet Parti, var ingen af dem egnet til at tale i Radioen om Fængselsvæsenet.

Hvis den omtalte Kobbersmedesvend var blevet indbudt til at tale om Kobbersmedevæsenet, havde det maaske været et højst interessant Foredrag; men der er blot en eneste Ting, han ikke var egnet til, og det var at tale om en Fængselsdag paa Vridsløse. For øvrigt gælder det jo om den samme Mand, at det var ikke under et Højreministerium, hans Dom var faldet, det var tværtimod under et radikalt Ministerium med socialdemokratisk Støtte. Det er altsaa ikke alene Højreministerier, der kan have paa deres Samvittighed, at der i deres Regeringstid er blevet idømt politiske Fængselsstraffe.

I øvrigt vil jeg gerne sige til den højtærede Justitsminister, at jeg naturligvis beklager, at han ikke har fundet det, jeg

har haft at byde paa, tilstrækkeligt tillokkende i Betragtning af de mange Dage, der er gaaet forud for denne Indbydelses Udstedelse. Jeg beklager meget, hvis den højtærede Justitsminister er misfornøjet med Traktamentet her i Dag, men jeg finder dog Anledning til at gøre opmærksom paa, at det jo ikke i og for sig er selve denne Sag, som er værdig til at blæses op til et større Format, men det er det Princip, der ligger til Grund derfor, som er af Interesse.

Det er derfor, vi har ønsket at tage det frem, ikke for Fortidens Synders Skyld, men for Fremtidens klare Retningsliniers Skyld. Og der er nu om dette saa stærkt omtalte Fængselsforedrag kommet Kendsgerninger frem, som ikke tidligere var kendt af Offentligheden. Jeg skal slet ikke komme ind paa, at de højtærede Ministre ikke skulde have sagt Sandheden i de Udtalelser, der er kommet frem for Offentligheden, de har blot ikke sagt hele Sandheden. Det, som nu yderligere er kommet til, er dette, at Programudvalget paa en eller anden Maade, ved en Fejltagelse, eller hvordan det nu er sket, er kommet under Vejr med, at en saadan Henvendelse var rettet fra Justitsministeriets Side, at man derefter har opgivet at holde Foredraget, at man saa faar at vide, at Ministeren for offentlige Arbejder ikke har ønsket at kommunikere Henvendelsen, og saa atter optager Foredraget. (*P. Andersen*: Det er ikke rigtigt!). Ja, det fremgik efter mit Skøn af de Bemærkninger, som Ministeren for offentlige Arbejder fremsatte her. (*P. Andersen*: Nej, den Fremstilling er ikke rigtig!). Ja, jeg beder meget om Forladelse, men saa er det, jeg havde nær sagt min Hukommelse, men jeg vil i alt Fald foreløbig sige min Hørelse, der er noget i Vejen med.

Men jeg gentager, at efter det, som er kommet frem i denne Sag, efter de Bemærkninger, som Ministeren for offentlige Arbejder har fremsat, ligger Sagen saaledes, at Programudvalget er blevet bekendt med Skrivelsen fra Justitsministeriet — den er ikke kommunikeret af Ministeren for offentlige Arbejder, men Programudvalget er blevet bekendt med den —, at man derefter har ønsket at lade Foredraget falde, og at man atter har optaget det, efter at man har faaet at vide, at Ministeren for offentlige Arbejder ikke vilde kommunikere Henvendelsen. Dette er, hvad der foreligger, og hvis Ordføreren vil bestride det, skulde det interessere mig at vide, paa hvilket Grundlag det kunde ske.

Naar man nu tager i Betragtning, at